Ur ett tidningsbuds perspektiv

Varje morgon läser en överväldigande majoritet på mitt distrikt morgontidningen. För varje tidning jag stoppar ner i dom skottsäkra och stöldsäkra brevlådorna som står i rader, tänker jag: Vilken värld lever dessa människor i? Vem fan snor post? Svaret får jag när jag själv sätter mig för att läsa en tidning. Varje dag matas mina prenumeranter med rader av misshandel, våldtäkter, mord och muslimsk terror samt en dos silikonbrudar som stämningshöjare. Varför är det sådant fokus på dessa händelser? Som om de härskar bland jordliga aktiviteter. Varför är det sådant fokus på terrorattacker när hundra gånger fler dör av svält och bristsjukdomar? Antalet döda 11/9 uppgick till 2-3000 människor. Varje dag dör det ca 5000 barn i världen av svält. Vari ligger proportionerna?

Är det någon mer än jag som undrat var terroristerna kom ifrån? Helt plötsligt var världen full av terrorister. Afghanistan, Irak, Tjetjenien och Palestina är länder som plötsligt blev förknippade med terroristverksamhet. Något som dessa länder har gemensamt är att de står under ockupation. En annan slump är att de länder som står för ockupationen är de som driver på mest i hetsjakten om terrorismen. Vi har av media fått lära oss att terroristerna inte har någon egentlig orsak till sitt våld. Dom hatar helt enkelt våra frihetsideal och vår demokrati. Det är därför dom vill döda oss.

Som sagt, terroristerna hatar våra frihetsideal. Så våra politiker sa till oss att vi inte skulle låta oss skrämmas. Vi skulle inte låta terroristerna inskränka vår frihet. Så för att förhindra detta gjorde man det själv istället genom antiterrorlagstiftning, ökad övervakning, större polismakt och urholkande av våra grundläggande rättigheter. Denna debatt är dock oskadliggjord i morgontidningen.

Klart att prenumeranterna på mitt distrikt har skottsäkra och stöldsäkra brevlådor. Med tanke på hur världen utmålas är det inte konstigt. Fienden är lika diffus som hans mål. Vem som helst kan råka ut för detta själlösa våld. Biprodukten av denna hets innebär för oss mindre trygghet och ökade fördomar. Vi håller på att skapa oss ett samhälle där ekonomisk och social trygghet byts bort mot repressiv fiktiv trygghet i form av övervakningskameror och larmdosor.

Svineri på ett bageri

Gubben sitter själv betydligt längre än den där kvarten i fikarummet men är inte sen att skvallra för chefen när någon annan tar för lång rast. Den, efter förmännen, som hetsar upp tempot mest är den här mannen. Han blir arg om man står och snackar men höjer inte ett ögonbryn när vi får använda dåliga maskiner och redskap som redan orsakat flera olyckor. Det är också han som har hand om arbetskläderna. Han undviker så länge som möjligt att ge folk rena kläder trots att vi ska få nya ett par gånger i veckan. Företaget ska förse alla med skor men man får inga om man inte säger att man ska ha. Detta leder till att alla som är nya har sina egna skor på jobbet. Ofta när man ber om kläder får man höra hur jobbigt det är för honom att hämta kläder och hur mycket alla kläder och tvättar kostar företaget. Gubben går till och med bakom ryggen på fackklubbens medlemmar med förslag från företagsledningen angående nya scheman och sånt.

Kort sagt han slickar ledningens rövar och pissar på oss som jobbar där.

Vem han är? Fackordföranden på Skogaholms bageri i Lund. Älskad av företagsledningen och hatad av de flesta av oss som jobbar där.

Motstånd lönar sig

I den lilla staden Västervik på den småländska ostkusten ville politikerna för ca två år sedan lägga ut hela sjukhuset på entreprenad. När detta förslag inte gick som de ville, då de inte fick några bud på sjukhuset, så fortsatte de att titta på var i den redan insparade sjukvården det kunde sparas lite till. Det ledde till det nya förslaget att lägga ner förlossningen på Västerviks sjukhus. I praktiken skulle detta ha inneburit att födande kvinnor skulle ha fått åka 14 mil till Kalmar för att föda. Reaktionen på nedläggningsförslaget kom den 11 oktober för ca två år sedan då ca 10.000 människor, vilket är en tredjedel av stadens befolkning, samlades för att försvara sin kvinnosjukvård. Tillsammans lyckades de hindra nedläggningen av förlossningen.

Om Virvelvinden

Det här bladet är skapat av oss i Virvelvinden, en socialistisk, grupp i Lund . Vi tyckte att det behövdes ett gratis, icke reklamfinansierat, forum där vi kunde uttrycka våra åsikter oredigerade.

Vi har möten varje tisdag kl 20:00 på bokcafe India Däck. Stora Algatan 3

CSN – min fiende

Häromdagen vaknade jag och tänkte att ”om det finns någonting jag verkligen hatar, så är det CSN”. Vadå? Det är väl bra att vi får låna pengar så att vi kan studera? Ja visst, det är bättre än t. ex. utbildningssystemet i USA, där studenterna själva får bekosta sin utbildning – tala om att sparka på dem som redan ligger. Tjänar du inga pengar? Har du inga rika föräldrar? Nej tyvärr, då får du inte utbilda dig, och en utbildning behöver du för att tjäna pengar så att du kan studera. Nej, att få ett lån är väl bättre än det. Men i vissa länder, Danmark t ex, där får de pengar för att studera. Det tycker jag är rimligt. Det är faktiskt så att utbildningar finns för att arbetskraft ska skapas till arbetsmarknaden. De ser inte på oss på något annat sätt än som arbetskraft – det borde vi få lön för.

Varför hyser jag ett sådant agg mot CSN? För det första, att bara få möjlighet låna pengar i sex år är absurt. Det innebär i princip att du, om du vill studera, måste veta vad du vill innan du börjar på universitet eller högskola och tar studielån. Annars riskerar du att stå barskrapad i slutet av din utbildning för att dina sex år av studielån inte räckte till.

Något studenter sedan drabbas av är återbetalningen. Har du läst lite strökurser och varvat det med jobb så slår återbetalningen hårt. De studielån som är tagna innan 30 juni 2001 har en hyfsad skonsam återbetalning. 4 % av din inkomst. Visserligen är årsbeloppet beräknat på din inkomst för två år tidigare och ens inkomst kan ändras drastiskt med åren. Men denna återbetalning är ändå ganska mild.

Det är återbetalningen av annuitetslånet (lån tagna efter 30 juni 2001) som är den värsta. Där struntar de i din inkomst. Vid återbetalningens början bestäms en tidsbegränsad återbetalningsplan. Är lånet inte jättestort blir återbetalningstiden kort och årsbeloppet högt. Om du då är mellan studieperioder och jobbar tillfälligt så har du förmodligen en ganska låg inkomst. Ansöker du om nedsättningen av årsbeloppet innebär det att årsbeloppen resterande år av återbetalningstiden blir högre och högre (för återbetalningstiden ändras inte). Vad är detta för återbetalningssystem?

Nej, csn har bara gett mig huvudvärk. Jag säger studielön istället för studielån!

v i r v e l v i n d e n

Infoblad från oss alla till er alla i Lund **nr 4 / 2005**

Allt vårt hat

Det finns många anledningar att hata. Men den bästa anledningen att hata är faktiskt att älska. Det kan tyckas motsägelsefullt men hat och kärlek är två starka känslor som på många sätt förutsätter varandra. Det är inte hatet som är det läskigaste sinnestillståndet, det är den kalla likgiltigheten.

Byråkraterna som sätter oss i förnedrande låtsasåtgärder, avslår våra bidragsansökningar eller stänger av vår a-kassa gör det inte av hat. Företagen som ger oss pissjobb eller bara lägger ner och flyttar utomlands gör det inte av hat. Inte ens omänskliga förhållanden med isolering i svenska häkten eller tortyr i irakiska fängelser drivs av hat. Visst kan vissa inblandade hata oss men dom flesta lyder bara order eller ser till sitt kalla egenintresse.

Vårt svar är däremot hatet. Mot deras kalla likgiltighet ställer vi en varm och glödande känsla. Det är den som driver oss, det är den som ofta får oss att orka fortsätta kämpa med livet. Hatet är en produktiv känsla som ger upphov till en mängd skapande handlingar, både vackra och mindre vackra. Men det som gör att vi kan hata så starkt är att vi älskar ännu starkare. Nästan alla som blir utsatta för kalla orättvisor och övergrepp har någon som älskar dom, som är beredd att försöka jämna ut vågskålarna.

Det är därför vi hatar och så länge våra hjärtan slår och vi andas kommer vi fortsätta hata.

Allt vårt hat till dom som förtjänar det, all vår kärlek till alla er andra!